

ת"פ 10182/99 - יעקב לוי נגד מדינת ישראל - רשות האכיפה והגבייה

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 10182/99 מ.י. לשכת תביעות חיפה-משטרת ישראל נ' לוי
תיק חיצוני: 2-11871/97

מספר בקשה: 10

בפני	כבוד השופט זיו אריאלי
מבקש	יעקב לוי ע"י עוזה"ד רוני משה
נגד	מדינת ישראל - רשות האכיפה והגבייה ע"י פרקליטות מחוז
משיבה	חיפה - אזרחי

החלטה

בפני "בקשה לביטול פסק דין", במסגרת עותר המבוקש להורות על ביטול החיבור בקנס.

רקע והליכים קודמים:

- המבוקש הורשע, ביום 20.7.2000 הושת עליו, בין היתר, עונש של קנס בסך 2,500 ₪, לתשלום חמישה תשלומים בני 500 ₪ כל אחד.
- ביום 7.5.2015 פנה המבוקש לבית המשפט בבקשת לביטול הליכים שנפתחו נגדו על ידי המרכז לגביית קנסות. לטענת המבוקש, שילם את הקנס במועד; בשנת 2002 עוקל חשבון הבנק שלו בגין אי תשלום של אחד התשלומים, ולאחר מכן למרכז לגביית קנסות - העיקול בוטל. בחלוף למעלה מ- 10 שנים עוקל חשבונו בשנית, וזאת על אף שהציג למרכז לגביית קנסות קבלות המלמדות על תשלום הקנס.
- ביום 21.5.15 הוגשה תגבורת המשיבה. נטען, כי על פי רישומי המרכז לגביית קנסות, שילם המבוקש סכום של 2,000 ₪. החוב בגין התקיק הנדון, לרבות ריבית פיגורים, עומד על סך של 5,095 ₪. המרכז לגביית קנסות פנה אל המבוקש בדרישה לתשלום החוב. הפניה נשלהה בדואר רשום,ഴירה בחינוי "לא נדרש" ומשכך הchallenge המשיבה בהליך גביה. מבחן המבוקש המשיבה עולה, כי ארבעה מהתשלומים שלו ממו באיחור, ואילו בנסיבות החמשי והאחרון - אין כל רישום המלמד כי שולם. המבוקש התבקש להמציא למשיבה אסמכתא המלמדת על התשלום, אולם הציג קבלה לא קריאה.

.4. לאור עמדת המשפט הורה ביום 25.5.15 בית משפט זה (כב' השופטת ת' יטח-לו') להמציא לתיק בית המשפט, תוך 20 יום, אסמכתא מהבנק המלמדת על תשלום שובר התשלום החמישי (מספרו 54214943). עוד נקבע כי ככל שלא תומצא אסמכתא כאמור במועד - תימחק הבקשה.

.5. המבוקש לא פעל כאמור בהחלטת בית המשפט מיום 25.5.15. תחת זאת, רק ביום 6.3.2016 הגיע המבוקש, באמצעות בא-כוcho, בקשה לביטול חוב הקנס וביטול הליכי הגביה. בבקשתו חזר המבוקש על טענותו, כי שילם את הקנס על פי שובי התשולם אשר הונפקו ונמסרו לו. לבקשתה צורפו העתקים של שובי התשולם.

.6. ביום 28.3.2016 הגישה המשפט את תגובתה לבקשתה. המשפט חזרה על עיקרי טענותיה, ובין היתר טענה כי המבוקש הציג שובר תשולם (מספרו 54214943) שאינו קראי. נטען, כי המרכז לגבייה קנסות הינו גוף גובה ואוכף, וכי אינו מוסמך לסגור את התקיק מושא הבקשה או לבטל את חוב ההוצאות. באשר לתשלום השובר החמישי - לבקשת ניתנו מספר הזדמנויות להציג שובר הנושא חותמת קראייה. בהיעדר אינדיקציה לכך שהשובר שולם - הרי שאין לבקשת אלא להlain על עצמו.

.7. ביום 28.3.16 הורה בית משפט זה (כב' השופטת ס' גץ-אופיר) על עיכוב הליכי הגביה הננקטים כנגד התובע - עד להחלטה אחרת. עוד ציין, כי המבוקש הציג אישור המלמד על כך שהשובר האחרון שולם על ידו, ולפיכך ראוי היה כי המשפט תבצע בירור על מנת לוודא כי הכספי ששולמו לכואורה על ידו התובע - אכן הועברו לחשבוןה. ניתנה ארכה לשופטה לבצע בירור כאמור עד יום 10.4.16, ובמקביל ניתנה הוראה המורה לבקשת לבצע בירור עם הבנק בכל הנוגע לתשלום השובר החמישי.

.8. ביום 3.4.2016 הוגשה תגובה המשפט. לגובהו הוגש העתק שובר התשלום מיום 28.11.2000. נטען, כי לאור הזמן שחלף (מעל ל- 15 שנה), הרי שאין אפשרות לקבל מאת הבנק אסמכתא אחרת.

.9. ביום 6.4.2016 הוגשה הודעת הבירה מטעם המשפט. המשפט חזרה על עמדתה, הפנתה להחלטת כב' השופטת ת' יטח-לו' מיום 25.5.15, וטענה כי המבוקש לא מילא אחר החלטה זו. לפיכך, הודיעה המשפט כי היא מותירה את ההחלטה בידי בית המשפט.

.10. ביום 7.4.2016 ניתנה החלטה על ידי בית משפט זה (כב' השופטת ס' גץ-אופיר). בית המשפט הורה לבקשת כאמור בהחלטת כב' השופטת ת' יטח-לו' מיום 25.5.15 ולהמציא אישור מהבנק בדבר דחית בבקשתו לקבל אסמכתא המלמדת על תשלום השובר החמישי.

.11. המבוקש לא מילא אחר החלטת כב' השופטת גץ-אופיר מיום 7.4.2016. לפיכך, ביום 5.6.2016 הורתה כב' השופטת ס' גץ-אופיר על דחית הבקשה, בשים לב לכך שהבקשת לא תיקן את בקשתו ולא צירף את המסמכים הנדרשים.

.12 ביום 17.8.2016 הגיע המבוקש "בקשה לביטול פסק דין", במסגרת עתר להוראות על ביטול החיוב בקנס [כאמור בהחלטת כב' השופטת מ' קלמפרנ-נבון מיום 21.8.2016, אין המדבר בפסק דין, כי אם בהחלטה המורה על דחית הבקשה]. לבקשת צורף אישור מתן בנק דיסקונט מיום 8.8.2016, ממנו עולה כי לא ניתן להמציא מסמך המלמד על פעולה תשולם שובר הגביה, לאור פרק הזמן שחלף. עם זאת צוין, כי בחשבונו של המבוקש בוצעה ביום 28.7.2000 פעולה משיכה על סך 500 ₪.

.13 ביום 5.9.2016 הוגשה תגובת המשיבה לבקשת ל לבטל פסק דין. המשיבה חזרה וטענה כי המבוקש שילם עד כה ארבעה תשלומים מתוך חמישה, ולפיכך נכון להיום עומד החוב מושא הבקשה בגין אי תשלום הকנס על סך של 5,270 ₪. המשיבה חזרה וטענה כי המבוקש הציג שובר חתום על ידי הבנק (המדובר בשובר מס' 54214943), אשר אינו קרייא, וכי חותמת הבנק בו אינה ברורה וקריאה. משכך, טענה המשיבה כי דין הבקשה להידחות, וכי ככל שיבדק המבוקש לעשות כן - פתוחה בפניו הדרך לפנות למרכז לגביית קנסות בבקשת להפחחתת תוספת הפיגורים.

.14 בדיון בפניו, שהתקיים ביום 9.10.2016 הציג בפניו כי המבוקש את שובי התשולם המקוריים. בנוסף, הציג את אישור הבנק מיום 8.8.2016, הנזכר לעיל. ב"כ המשיבה טען, כי ככל הנראה נפלה טעות בתשובה המשיבה, וכי המחלוקת אינה נוגעת לשובר התשלום 54214943, אלא בשובר תשלום אחר - 52414981.

דין והכרעה:

.15 לאחר עיון בכתביו הטענות על צרופותיהם, וביחוד לאחר שעינתי בשובי התשולם המקוריים, כמו גם באישור הבנק מיום 8.8.2016, נחה דעתו כי דין הבקשה להתקבל, כי יש להוראות על ביטול ההחלטה מיום 5.6.2016, על קבלת בקשתו של המבוקש ל לבטל חוב הকנס - ולהוראות על ביטול הליכי הגביה שננקטו נגד המבוקש בתיק זה.

.16 כאמור, אין מחלוקת כי על המבוקש הושת עונש קנס, במסגרתו חייב לשלם קנס בסך 2,500 ₪, בחמשה תשלומים שווים. המשיבה אף אינה חולקת כי המבוקש שילם ארבעה תשלומים מתוך החמשה (ובסה"כ - 2,000 ₪ מתוך הकנס שהושת עליו). המחלוקת נותרה לפיקד בוגע לתשלום אחד בסך 500 ₪ (אשר מאז צבר הפרשי פיגורים וריבית, והוא עומד על למעלה מ- 5,200 ₪).

.17 המשיבה טוענת כי אין אינדיקציה ברורה לכך שהմבוקש שילם את השובר שמספרו 54214943. בדיון בפניו נטען כי התשלום אשר קיימת אי בהירות לגבי הוא התשלום של שובר 52414981. עינתי לפיקד בשני שובי התשולם המקוריים:

אשר לשובר התשלום 52414981 -

על השובר מوطבעות שתי חותמות. אחת מהן אינה ברורה, ואולם ניתן להבחין בברור בחותמת השנייה, כי שובר התשלום שולם בקופהת בנק דיסקונט, סניף רמת שאול (126), בחודש נובמבר 2000 (לא ברור אם התשלום בוצע ביום 25.11.2000 או ביום 26.11.2000; עם זאת, סביר להניח כי האפשרות השנייה היא הנכונה, בשלים לבן שיום 25.11.2000 הוא יום שבת).

אשר לשובר התשלום 54214943 -

על השובר מوطבעת חותמת, ממנה עולה בברור כי שובר התשלום שולם בקופהת בנק דיסקונט, סניף רמת שאול (126), ביום 28.7.2001. לגבי השנה, לא ברור אם מדובר בשנת 2000 או 2001. עם זאת, סביר להניח כי מדובר בתשלום אשר בוצע ביום 28.7.2000, ולא ביום 28.7.2001, וזאת משנה טעמים מצטברים. **ראשית**, ביום 28.7.2001 חל ביום שבת. **שנית**, כעולה מהאישור מיום 8.8.2016 מת בנק דיסקונט - קיימם בספריה הבנק אישור, כי ביום 28.7.2000 ביצעה המבוקש משיכת מחשבונו על סך 500 ₪.

אמנם, צודקת המשיבה בטענותה כי על המבוקש להביא ראיות לתמיכה בטענתו כי שלים את הקנס. צודקת המשיבה אף בטענותה כי החותמת המוטבעת על גבי שובר התשלום 54214943 - אינה קריאה באופן מלא. ואולם, קשה לדüşש מדוע המבצע תשלום בקופהת הבנק, כי יקפיד וידקזק עם פקיד הבנק, ויודא כי הטענת החותמת בוצעה כהלהה, באופן שנייתן להבחן בברור בכל ספרה וספרה שהותבעה בחותמת הבנק. בסופו של יום, המבוקש עשה כל שלאל ידו כדי להוכיח את טענתו, לפיה שילם את הקנס במועד: הוא הטעיע את שובר התשלום בחותמת הבנק; הוא שמר את שוברי התשלום משך למעלה מעשרו; הוא דאג להמציא (גם אם באיחור) אישור מאת הבנק, כי ביום הנטען - ביצעה משיכת מחשבונו הבנק שלו בסך 500 ₪, סכום זהה לסכום השובר.

18. בנסיבות אלו, אני סבור כי עובר הנintel אל כתפי המשיבה, על מנת שזו תוכל כי המבוקש לא שילם את שובר הגבייה בטענתו. זאת - על אף החותמת המוטבעת על שובר התשלום ועל אף האישור בדבר משיכת סכום דומה מחשבונו של המבוקש ביום התשלום הנטען. וככל שאין בידי המשיבה טענות טובות המלמדות כי המבוקש לא שילם את שובר הגבייה - יש לקבל את טענתו כי השובר שולם ביום 28.7.2000.

19. לאור העובדה כי בידי המבוקש ראיות משכנעות המלמדות כי שובר התשלום שולם על ידו לכואורה ביום 28.7.2000, אני מורה על ביטול החוב ועל ביטול המשך הליכי הגבייה **בתיק זה**. יובהר, כי אין בהחלטתי כדי להורות על ביטול החובה או על עיכוב הליכי גביה בתיקים נוספים אחרים, ככל שקייםים כאלה.

לאור המסקנה אליה הגיעתי, כי בידי המבוקש ראיות טובות לככורה המוכחות כי הকנס שולם על ידו - לא מצאתי לנכון לדקדק עם המבוקש 'דקדק' עניות' בכל הנוגע להליכים בהם נקט ולהחלטות קודמות של בית משפט זה, אותן לא מילא המבוקש.

עם זאת, אני רואה לנכון להעיר כי על פניו, נראה שהאחריות להतמכות ההליכים עד כה, מוטלת גם על המבוקש. להה, פעם אחר פעם, לא מילא אחר החלטות בית המשפט בכל הנוגע למצאות מסמכים מתאימים, ובכך תרם אף הוא להתארכות ההליכים שלא לצורך.

סוף דבר: הבקשה מתתקבלת. החלטת בית המשפט מיום 5.6.2016 - מבוטלת. המבוקש הציג בפני ראיות המלמדות כי הকנס שולם במלואו, ולפיכך אני מורה על ביטול החוב, ועל הפסיקת הלि�כי הגביה בתיק זה.

ניתנה היום, ה' חשוון תשע"ז, 06 נובמבר 2016, בהעדר הצדדים.